

א קודם אבאר בקצרה הרעיון שבשמות הרבוע, ואח"כ המקור לזה. אכן צדקת בכתבך שענין הרבוע (המוזכר בכתבי האריז"ל) אינו מוזכר כלל בהפרדס, אלא שאעפ"כ מוזכר שם ענין אחר דרבוע, והוא המכונה בכתבי האריז"ל בשם "הכאה" - שם הוי' בהכאה, והיינו "פעם י" = ק. ה' פעם ה' = כה, ו' פעם ו' = לו, ה' פעם ה' = כה, וצירופם יחד (ק', כ"ה, ל"ו, כ"ה) עולה מקום, וכדלעיל שבכתבי האריז"ל ענין זה מכונה בשם הכאה, והיינו כפל, ובהפרדס בשם רבוע, כי הוא צירוף דארבעה צירופים, ואכמ"ב.

ב. ונחזור לענין. הנה ידוע, אשר כללות האצילות נחלק לד"א שם הוי' (יוד בחכמה, הא בבינה וכו'). והנה, כללות ענין האצילות הוא חס"ד עליון שענינו ירידת והשפעת החיות מדרגא לדרגא (באצילות גופא), עד שנמשך ע"י ספירת המלכות בעולמות ב"ע. ולהורות על כך, הנה שם הוי' נחלק לארבעה צירופים שענינם ירידת והמשכת האור מן אות יוד לאות הא, ומאותיות יוד הא לאות ואו וכו', וזהו הנקרא בשם רבוע, ולכן רבוע שם הוי' (י, י"ה, יה"ו יהוק) עולה ע"ב כמספר חסד.

עוד יותר, גם בכל ספירה וספירה פרטית ישנו שם הוי' מלא (שם הוי' בחכמה, שם הוי' בבינה וכן הלאה, וכל אחד בריבועו עולה (ע"ב) חס"ד.

ובאם נקח ג' הצירופים של ג שמות הוי' שבחב"ד, חג"ת, נה"י, הנה כל צירוף מג' אלו עולה (ג"פ חס"ד = ג"פ ע"ב) במספר ר"ו כמספר גבורה, ללמדך, שאף שלכאורה נראה שהמדובר הוא בצמצום וירידת האור, שהוא ענין גבורה והיפך האור והגילוי, אין הדבר כן, כי תכלית ה"רבוע" וצמצום וירידת האור הוא (כלשון הרגיל בדא"ח) "צמצום בשביל הגילוי", כי הרי"ו הוא צירוף החסדים.

והנה, ענין זה נתחדש בעולם התיקון דוקא, שכל ענינו לעשות - לתקן, ולהמשיך האור בכלים דתיקון ולתקן עולם במלכות שד"י, ולכן התחדש ענין זה בכתבי האריז"ל דוקא, ששם נתחדש ענין התיקון והמתקלא שבאדרא, משא"כ הפרדס שכל דבריו מדברים בעולם הבלימה (כמבואר ב(סוף) הקדמת הספר פלח הרימון עיי"ש. (וכפי שיתבאר עוד לקמן).

ג. והנה, דבר זה נתבאר בלקו"ת להאריז"ל פ' ואתחנן בספר טעמי מצוות, בביאור ענין שניים מקרא ואחד תרגום, ותו"ד שעצם השם עם ההארה הנמשכת ממנו הם "שניים" (כי כל אחד שונה בענינו מחבירו), אך ה"תרגום" וההמשכה דחיצוניות האור למטה היא "אחד", כי כל הארה תחתונה נקשרת להארה שלמעלה ממנה. עיי"ש הדק היטב.

וזה שייך רק בעולם התיקון שענינו למעט האור העצמי ולהמשיכו למטה, משא"כ בתהו ששם היו ענפין מתפרדין כידוע וד"ל.

ד. בענין שאלתך השניה, מקור חשבון זה הוא בספר מ"ח מסכתא יומא פרק ג משנה ה שכתב וז"ל: בברכה שניה יכוין את"ה אלף ות"ה גבורות כמספר את"ה עכ"ל (ומקורו מפע"ח ושעה"כ, אלא שלשונו מבוארת יותר - ומקור דמקור דענין זה הוא לשון הזה"ק) והכוונה, שה' גבורות הם במספר פ"ר (כידוע) וכשנכפיל פ"ר במספר חמש (הגבורות) יעלה אלף ארבע מאות, שהם אל"ף ת' ובצירות מספר ה' גבורות עצמם עולה את"ה = אל"ף ות"ה גבוראן (כלשון הזהר). והרעיון שבהכפלה זו (ובפרט שהמדובר **בגבורות**) הוא כענין הכפל דלעיל וד"ל, ותן לחכם ויחכם עוד.